

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/4/2018
Identifikačné číslo spisu:	4018200179
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:4018200179.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Patrika Příbelského, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej v konaní o uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia na neverejnom zasadnutí dňa 25. júna 2018 v Bratislave, o odvolaní odsúdenej B. N. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. apríla 2018, sp. zn. 2Ntc/4/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdenej B. N. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom z 26. apríla 2018, sp. zn. 2Ntc/4/2018 podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov s poukazom na ustanovenie § 17 ods. 1 citovaného zákona uznal rozsudok Krajského súdu v Korneuburgu spisová značka 606 Hv 14/17x zo dňa 2.10.2017, právoplatným dňa 19. októbra 2017, ktorým bola občianka Slovenskej republiky B. N. uznaná vinnou, že

1) v noci z 9. na 10. 5. 2017 v meste G. sa pokúsila násilím proti osobe vziať hotovosť a iné cenné predmety s úmyslom sa ich privlastnením protiprávne obohatiť, konkrétne tak, že za použitia tabletky na spanie (Zolpidem) chcela omámiť obeť menom R. B., ale obeť si to všimla,

2) dňa 22.6.2017 vo M. v dôsledku opisu situácie jej právnym zástupcom vystavila osobu menom R. B. nebezpečenstvu úradného stíhania za činnosť, za ktorú hrozí trest odňatia slobody vyšší ako jeden rok, a to tak, že danú osobu krivo podozrievala z prečinov sexuálneho obťažovania ako aj pohlavného nátlaku podľa § 202, § 218 rakúskeho Trestného zákonníka, hoci vedela že dané podozrenie je nepravdivé, konkrétne tvrdila, že jej osoba menom R. B. dňa 9. 5. 2017 vo svojom byte v meste G. bez jej súhlasu a napriek jej odporu násilím chytil prsia a rozkrok,

čím spáchala v bode 1) zločin lúpeže podľa § 15, § 142 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka a v bode

2) zločin krivého obvinenia podľa § 297 ods. 1 druhý prípad rakúskeho Trestného zákonníka, za čo jej bol podľa § 142 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka uložený trest odňatia slobody vo výmere 3(tri) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne s tým, že podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona sa tento rozsudok vykoná na území Slovenskej republiky. Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. ju na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala riadne a včas, v zákonnej lehote, odvolanie odsúdená B. N.. Odvolanie odôvodnila tým, že nechce ísť na Slovensko, jej deti bývajú v Nemecku a Anglicku, nemá s nimi kontakt, vo výkone trestu má prácu a v Rakúsku partnera.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom použijúc subsidiárne osobitné ustanovenie Trestného poriadku a nezistiac pochybenie krajského súdu pri aplikácii zákonných ustanovení, zistil, že odvolanie odsúdenej nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní predmetného rozsudku Krajského súdu v Korneuburgu spisová značka 606 Hv 14/17x zo dňa 2.10.2017, právoplatným dňa 19. októbra 2017, postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorá preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii.

Krajský súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. So závermi súdu prvého stupňa sa odvolací súd plne stotožňuje. Pre úplnosť doplnia, že z porovnania predloženého osvedčenia s rozsudkom štátu pôvodu je zrejmé, že tieto navzájom obsahovo zodpovedajú, pričom osvedčenie je úplné. Z jeho obsahu zároveň vyplýva, že odsúdená sa osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu uznávaného rozhodnutia a dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, nie je kratšia ako šesť mesiacov a nezahŕňa opatrenia týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo na systém jej zdravotníctva vykonať.

Podľa lustrácií v informačných systémoch Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a podľa odpisu z registra trestov, nie je odsúdená na území Slovenskej republiky aktuálne trestne stíhaná pre iné trestné činy spáchané pred jej prípadným odovzdaním a ani nemá vykonať trest odňatia slobody uložený jej za takýto trestný čin.

Napokon treba poukázať na to, že v posudzovanej veci neprichádza do úvahy čiastočné uznanie a výkon rozsudku štátu pôvodu a skutok, ktorého sa toto rozhodnutie týka, sa nepovažuje podľa právneho poriadku Slovenskej republiky za spáchaný v celom rozsahu ani čiastočne na území Slovenskej republiky.

Z uvedeného je zrejmé, že v preskúmvanej veci nie je daný žiaden dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozsudku štátu pôvodu podľa § 16 ods. 1 písm. a/ až m/, ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z.

V konaní súdu prvého stupňa boli splnené zákonné podmienky rozhodnutia príslušného krajského súdu, ktorým je podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. Krajský súd v Nitre s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 549/2011 Z. z. - odsúdená je štátnou občiankou Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, po písomnom vyjadrení prokurátora (§ 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.). Súhlas odsúdenej na výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje, pretože so zreteľom na ustanovenie § 16 ods. 1 písm. g/, § 2 zák. č. 549/2011 Z. z. a čl. 6 bodu 2 písm. a/ Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak

sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z., ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradeným k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 3, súd neskúma, či ide o trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Keďže v osvedčení Krajský súd v Korneuburgu neoznačil skutky, zo spáchania ktorých bola B. N. uznaná vinnou priradením k jednej alebo viacerým kategóriám trestných činov, bolo potrebné skúmať, či ide o trestné činy aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Predmetné skutky napĺňajú znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil odsúdenú B. N. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov, za ktoré bola odsúdená rozsudkom Krajského súdu v Korneuburgu spisová značka 606 Hv 14/17x zo dňa 2. októbra 2017, nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Najvyšší súd konštatuje, že odvolacie námietky odsúdenej B. N. nie sú dôvodné, pretože napriek skutočnosti, že odsúdená nesúhlasí s uznaním a výkonom rozhodnutia, jej súhlas sa nevyžaduje, nakoľko sa odovzdáva výkon rozhodnutia do členského štátu, ktorého je odsúdená štátnou občiankou a má v tomto štáte obvyklý pobyt. Skutočnosť, že odsúdená má v Rakúsku partnera nie je takou skutočnosťou, na základe ktorej by bolo nutné odmietnuť uznať cudzie rozhodnutie.

Z týchto dôvodov najvyšší súd postupom podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdenej, ako nedôvodné, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.